

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย

รัฐเคดาห์ของประเทศมาเลเซียปัจจุบัน คือเมืองไทรบุรีในอดีตเคยเป็นเมืองประเทศราชอยู่ภายใต้การปกครองของอาณาจักรไทย ตั้งแต่สมัยสุโขทัย อยุธยา และรัตนโกสินทร์ ตอนต้น ต่อมาในปีพ.ศ.2452 ไทยมีความจำเป็นต้องยกเมืองไทรบุรีให้กับอังกฤษ

เมื่อเสียดินแดนเมืองไทรบุรีให้กับอังกฤษ และต่อมาอยู่ภายใต้การปกครองของประเทศมาเลเซียจนถึงปัจจุบันนี้ ปรากฏว่ายังมีชาวไทยที่อาศัยอยู่ในรัฐเคดาห์อีกจำนวนมาก อาศัยอยู่เป็นชุมชนในหมู่บ้านของอำเภอต่างๆ ของรัฐเคดาห์จำนวน 7 อำเภอ คือ อำเภอโกตาฮาดาร์ เป็นดัง ปาตังเตอราบ เซะ บาสิง สุโหลงปัตตานี และกูบังปาสุ นอกจากนี้ชาวไทยได้อาศัยอยู่ในอำเภออื่นประปรายไม่เป็นชุมชนชาวไทย แต่ละอำเภอมียุโรปบ้านชาวไทยและวัดเป็นวัดประจำหมู่บ้าน ดังนี้

อำเภอโกตาฮาดาร์ มี 4 หมู่บ้าน 4 วัด คือ หมู่บ้านบาการ์บาตรา (วัดโมสิธรรานา ประดิษฐ์) หมู่บ้านตาโละวันยะห์ (วัดตะโละวันยะห์ - วัดนิโครธาราม) หมู่บ้านทุ่งควาย (วัดทุ่งควาย-วัดโพธิเจติยาราม) และหมู่บ้านเบอร์หลาด-บ้านลาด (วัดบ้านลาด-วัดวันรัตนาราม)

อำเภอเปินดัง มี 5 หมู่บ้าน 5 วัด คือ หมู่บ้านปลายะระไม (วัดปลายะระไม - วัดสุทธิ ประดิษฐ์) หมู่บ้านปาตังแปลง (วัดปาตังแปลง-วัดเทพสุวรรณาราม) และหมู่บ้านลำปา (วัดลำปา)

อำเภอปาตังเตอราบ มี 3 หมู่บ้าน 3 วัด คือ หมู่บ้านนาซ่า (วัดนาซ่า-วัดเทพชุมนุม) หมู่บ้านประตุ (วัดประตุ) และหมู่บ้านปลักจันทรหอม (วัดปลักจันทรหอม)

อำเภอเซะ มี 5 หมู่บ้าน 5 วัด คือ หมู่บ้านกาไหล (วัดกาไหล) หมู่บ้านกอรา (วัดกอรา-วัดธรรมศิริวราราม) หมู่บ้านเตระปาตัง (วัดเตระปาตัง) หมู่บ้านบางเหยีย (วัดบางเหยีย-วัดไทยเจริญ) และหมู่บ้านกำปงจง (วัดยาน้ำ)

อำเภอบาลัง มี 3 หมู่บ้าน 3 วัด คือ หมู่บ้านบาลิงนอก (วัดบาลิงนอก-วัดพระธาตุ-บาลิง) หมู่บ้านบาลิงใน (วัดบาลิงใน-วัดศรีมหาโพธิ์) หมู่บ้านปาซัง (วัดปาซัง)

อำเภอสุโหลงปัตตานี มี 3 หมู่บ้าน 3 วัด คือ หมู่บ้านคลองช้าง (วัดคลองช้าง-วัดบำรุงลามัคคี) หมู่บ้านตอละมาตุ (วัดตอละมาตุ-วัดทยาประดิษฐาราม) และหมู่บ้านกำปงรายา (วัดสุโหลงปัตตานี-วัดดำรงรัตนาราม)

อำเภอกูบังปาสุ (จิตรา) มี 3 หมู่บ้าน 2 วัด และ 1 สำนักสงฆ์ หมู่บ้านปาตังแซรา (วัดแลแหล-วัดบุญญาราม) หมู่บ้านคลองใหม่ (สุโหลงปาสุ) (วัดยิตรา-วัดจิตรา) หมู่บ้านบุกิตปีนัง (สำนักสงฆ์)

ในประเทศมาเลเซียสถานภาพของชาวไทย มีสิทธิดีกว่าชาวจีน กล่าวคือ ชาวไทยเป็นภูมิบุตรของประเทศมาเลเซียเช่นเดียวกับชาวมลายู การมีสิทธิในที่ดินสามารถซื้อขายที่ดินชาวไทยด้วยกันได้ แต่ไม่สามารถซื้อจากชาวมลายู มีสิทธิเข้าเรียนในสถานศึกษาและศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย และมีสิทธิลงคะแนนเลือกตั้งได้

การศึกษาภาษาไทย สำหรับเยาวชนไทยในรัฐเคดาห์ ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับวัด ซึ่งใช้สถานที่ของวัด เช่น กุฏิพระศาลาและโรงเรียนเป็นสถานที่เรียน นอกจากการเรียนภาษาไทยในรายวิชาต่างๆ ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาในประเทศไทยแล้วยังมีการเรียนธรรมศึกษาให้กับเด็กไทยโดยการออกค่าใช้จ่าย หนังสือ และอุปกรณ์การเรียนซึ่งได้รับมาจากการทำบุญของชาวบ้านและการบริจาคของชาวจีนและนักเรียนที่เรียนจบไปแล้ว ได้รวบรวมสิ่งของสนับสนุนการศึกษาและกลับมาช่วยสอนหนังสืออีกด้วย ระดับการเรียนเปิดสอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในรัฐเคดาห์มีโรงเรียนสอนภาษาไทยหลายแห่ง เช่น หมู่บ้านลำปำ หมู่บ้านทุ่งควาย หมู่บ้านไม้สน หมู่บ้านป่าดงแปลง และหมู่บ้านป่าดงปูลิง

ในรัฐเคดาห์มีชาวไทยบางคนได้รับการแต่งตั้งจากทางการมาเลเซียให้เป็นผู้ใหญ่บ้าน เช่น ที่หมู่บ้านนาซา อำเภอปาดังเตอราบ มีวาระครั้งละ 2 ปี นอกจากนี้รัฐบาลมาเลเซียยังให้ความสำคัญกับชาวไทยที่อาศัยอยู่ในประเทศมาเลเซีย ให้มีตัวแทนเป็นวุฒิสมาชิกจำนวน 1 คน ซึ่งรัฐบาลจะเป็นผู้คัดเลือก มีวาระในการดำรงตำแหน่งครั้งละ 3 ปี สามารถอยู่ในตำแหน่งได้ไม่เกิน 2 วาระ แล้วรัฐบาลจะเลือกคนใหม่แทน นอกจากนี้ในรัฐเคดาห์ยังมีการจัดตั้งสมาคมไทย-มาเลเซียขึ้นเพื่อประสานงานช่วยเหลือชาวไทยเกี่ยวกับการศึกษา วัฒนธรรม และศาสนา และกิจกรรมอื่นๆ ของชาวไทย

ชีวิตความเป็นอยู่ของชาวไทยในรัฐเคดาห์ประเทศมาเลเซีย ยังคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมตามแบบชาวไทยในปักษ์ใต้ทั่วไป หลายคนยังเดินทางไปมาระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย ส่วนใหญ่จะมีญาติในจังหวัดสงขลา และนครศรีธรรมราช การแต่งกาย บ้านเรือน การใช้ภาษาในการสื่อสาร การยึดมั่นนับถือพระพุทธศาสนา และความเคารพในสถาบันพระมหากษัตริย์ของไทย สถานะทางเศรษฐกิจของชาวไทยในรัฐเคดาห์มีฐานะปานกลางและบางหมู่บ้านค่อนข้างยากจน ส่วนใหญ่มีอาชีพทำนา ทำสวน ค้าขาย ทำงานในหน่วยงานราชการ และเอกชนบ้างแต่มีจำนวนน้อย แต่ละหมู่บ้านมีความสามัคคีกลมเกลียว ร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ของชุมชน โดยมีวัดเป็นสถาบันศูนย์กลางร่วมกิจกรรมและจิตใจของแต่ละหมู่บ้าน พระสงฆ์ มีบทบาทในการเป็นผู้นำและอุปถัมภ์ ชุมชนชาวไทยในรัฐเคดาห์นอกจากสมาคมกันในกลุ่มเดียวกันแล้วยังมีความสนิทกับชาวจีนมากกว่าชาวมลายู ส่วนขนบธรรมเนียมประเพณีและความเชื่อของชาวไทยในรัฐเคดาห์ยังคงแบบดั้งเดิมของชาวไทยในปักษ์ใต้ ซึ่งบางอย่างจะเคร่งครัดกว่าไม่ว่าจะเป็นงานบวช การแต่งงาน งานศพ หรือประเพณีการทำบุญอื่น เช่น งาน

วันสงกรานต์ งานทอดกฐิน งานเข้าพรรษา และงานทำบุญวันว่างในกิจกรรมทางศาสนาและประเพณีต่างๆ ของชาวไทย มักมีชาวจีนในละแวกใกล้เคียงเข้าร่วมกิจกรรมเสมอ

ในปีพ.ศ.2495 การที่ประเทศมาเลเซียดำเนินการปราบปรามโจรจีนคอมมิวนิสต์ ก่อให้เกิดผลกระทบกับชีวิตความเป็นอยู่ ทรัพย์สิน ที่ดินทำกิน อาคารบ้านเรือนทั้งของชาวไทย และของวัด หมู่บ้านหลายแห่งทั้งชาวบ้านและพระสงฆ์ถูกอพยพโยกย้ายให้ไปอยู่ในสถานที่ควบคุม ทำให้ต้องทิ้งที่อยู่อาศัยและวัดไปอยู่ในค่ายควบคุมและหมู่บ้านชาวไทยอื่น ต้องเผชิญกับความลำบากอย่างแสนสาหัส บ้านเรือนที่ดินถูกยึดเป็นกรรมสิทธิ์ของบุคคลอื่น หรือไม่ก็ถูกเผาทำลายทั้งบ้านเรือนและวัด เมื่อเหตุการณ์สงบชาวไทยบางกลุ่มไม่สามารถกลับมาที่หมู่บ้านเดิมตกค้างอยู่ที่แห่งใหม่ วัดบางวัดไม่สามารถบูรณะขึ้นใหม่หายสาบสูญไปจากแผ่นดิน